

[Svend Auken]

re retfærdig fordeling af den medmenneskelige byrde, som flygtningeproblemet påfører os, det danske samfund, og som den bør påføre det danske samfund i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg lagde mærke til, at hr. Tørnæs kom ind på arbejdsløsheden, som jo begynder at stige igen, og så siger hr. Tørnæs, at dette skyldes, at vi nu nærmer os vinteren. Jeg synes, hr. Tørnæs skulle holde sig for god til at benytte den slags fiffigheder over for Folketinget. Selvfølgelig er der en sæsonforskel i arbejdsløsheden, men realiteten er jo, at Det Økonomiske Sekretariat for to dage siden har sendt os en oversigt, hvoraf det fremgår – og det må jo være regeringens egen opfattelse, når det kommer fra Det Økonomiske Sekretariat – at man må skønne, at ledigheden vil gå op med 15.000–20.000 personer fra i år til næste år. Det er realiteten, og det skal hr. Tørnæs ikke gøre til noget med, at det nu er ved at blive vinter, og at der så nok kommer lidt flere arbejdsløse. Jeg vil bede hr. Tørnæs komme op og præcisere, at det var en fejltagelse. Realiteten er, at det, man kalder »det sæsonkorrigerede niveau for ledigheden«, faktisk er på vej op.

Endvidere vil jeg bede hr. Tørnæs bekræfte følgende: den omstændighed, at man foretager nogle voldsomme indgreb over for byggeriet, som også vil få virkninger for andre sektorer, fordi byggeriet jo er med til at skabe en efterspørgsel også på andre områder, betyder, at det tal for væksten i arbejdsløsheden, som fremgår af det omtalte notat, sandsynligvis, som hr. Svend Auken også nævnte det, er temmelig meget undervurderet, altså at den politik, man har lagt op til, i virkeligheden vil gøre det endnu værre.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Naturligvis har hr. Tørnæs ret i, at vidner ikke skal kunne terroriseres til tavshed; det går jeg ud fra der ikke er nogen politisk uenighed om i dette Folketing. Der er også strenge straffe både for at true vidner og naturligvis for at realisere truslerne, og sådan skal det også være – helt klart. Der er også regler om beskyttelse af vidner, og det skal

der også være – ganske naturligt. Der er ingen strid mellem os på de punkter.

Men det, jeg ikke forstår, er det utrolig vage eller intetsigende svar, som hr. Tørnæs gav mig, da jeg spurgte, hvorfor regeringen ikke ville være med til at realisere det handlingsprogram imod volden, som regeringspartierne selv stemte for i 1984. Jeg spurgte meget præcist: hvorfor stemte regeringspartierne imod den styrkelse af politiet, som vi foreslog på finansloven for 1985? Det stemte man imod sammen med Det Radikale Venstre. Vi har foreslået en styrkelse af domstolene – det gjorde vi i 1984 – nu ser jeg, at der kommer et forslag i 1987 om 15 flere dommerfuldmægtige, og det er udmærket, men det er altså 3 år senere.

Derfor er mit spørgsmål igen: hvorfor har man undladt at sætte midler og ressourcer af til blot at gennemføre halvdelen af det program, som man selv var med til at vedtage? Havde man gjort det, havde det vidnet om en seriøs indsats mod volden, men jeg håber, at Venstres ordførers udtalelser i dag er udtryk for, at man nu gerne vil være med til at gøre noget, både når det drejer sig om årsager og om den mere direkte bekæmpelse af volden.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Både fru Grethe Fenger Møller og hr. Tørnæs sagde, at der ville være et overskud på statens finanser for 1986. Hvor ved man det fra? Mig bekendt er 1986 ikke gået endnu. Er det ikke en forkert formulering, ligesom man troede, at betalingsbalanceunderskuddet ville være ude af verden i 1988? Hvorfor sælger man altid skindet, før bjørnen er skudt? Jeg synes, det er uærligt, og jeg synes, det er hyklerisk.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Svend Auken, til hr. Bjørn Elmquist og hr. Tørnæs, der var oppe at undskylde den milde stramning, vi nu skal have af flygtningeloven, over for SF, at det er der såmænd ingen grund til. Der er ikke nogen grund til at hælde vand ud af ørerne og sige: vi bliver nødt til at gøre det. Alle partier herinde er faktisk klar over, at vi er nødt til at gøre noget, så man behøver ikke stå og være brødebetynt over, at man nu har taget sig sammen under et vældigt pres fra regeringspartierne og de social-